

BEZZAKONIE (1) *sb n*

sg N bezzâk(o)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Brak „Zakonu”; tutaj (według pism rabinów żydowskich) epoka, w której przestał obowiązywać Zakon Mojżeszowy, epoka Mesjasza: Izby on Prorok BOży Eliafz to powiedział: Ze świat ten ftać ma fześć tyfięcy lat: z ktorych dwa tyfiacă minęło przed zakonem: dwa drugie miał ftać zakon: á oftâteczne dwa tyfiacă miało być bez zakonie/ to iefł pod Mefyafzem y pod łáfką. CzechRozm 165v.

KN